

Publicerad 2009-06-05 08:53 av Vildand

aldrig något så vackert på en man som hans händer sedan blicken

Jag är idag ett instrument
känsligt avläser jag vad som
är avslappnat eller knutet

en gång slog någon värjan
ur min hand
pressade mitt ansikte mot
värmens från elementets
vågor och veck

mina ärr släta sträva ojämna
och hackiga
perforerad hud
sprickor i min rustning

om jag blundar tänker jag
jag mig ljudet från en
melon som sakta rullar
över kanten på ett bord
och landar på golvets
tiljor

mjukt jag faller mot något
som är hårt.

Idag mina ögon slutat tåras
en vrede som istället vuxit
försök att utrota mig likt
nässlorna
och jag lovar att istället
bara växa mera.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vildand med Poeter.se id #26363 innehar upphovsrätten